

— Азъ моля да се прочете писмото, защото тамъ не се разбира само коститѣ. Трѣбва да се види съдържанието му.

— Но вий трѣбва да кажете *да* или *не*, а когато прочетемъ писмата ще видимъ. Кажете защо той е писалъ така?

— Тамъ има писано. Единъ търговецъ Германецъ бѣше дошълъ, нѣкой си Оскаръ Елгенъ, който ми прѣдлагаше да отворимъ тютюнева фабрика, отъ която да се изнася навънъ работена и не работена стока. Той бѣше далъ на г-на М-ра на Финанситѣ Саллабашева заявление, като му казваше той чрѣзъ Александра Робевъ, който му бѣше прѣводчикъ за прѣприятието. Като не се съгласяваха неговигѣ компаньори, отиде навадъ да ги вика да се споразумѣятъ, да се отвори фабриката тукъ въ България, да се изнася работена и не работена стока вънъ. Той бѣше се спрѣлъ въ Бѣлградъ. Дойде Робевъ и ми иска да дамъ за Елгена 2 наполеона въ заемъ, до гдѣто дойдатъ пари. Писахъ на сестриника си въ Бѣлградъ да пита Елгена, да ли тия пари сж за него или за Робева. Робевъ бѣше испадналъ човѣкъ, и мисля, че не е искалъ да тури своето име, защото го е срамъ. За това, най-добрѣ ще да е да се прочетатъ писмата, та да се разбере.

— Но вий не отговаряте на въпроса? Тукъ въ писмото вашия сестриникъ пише да дойде тукъ, да се споразумѣе лично съ васъ, че иначе щѣли да пострадатъ интереситѣ и коститѣ ви.

— Слѣдственната комиссия ми чете писмото отъ начало до края и тамъ има такива думи, че ако ее върна да не пострадатъ твоигѣ и моигѣ интереси и кости. Тѣзи думи ги разбирамъ, че като нѣма на свое име паспортъ, се е опасявалъ да не пострадаме отъ полицията и азъ и той.

— Той отиде безъ паспортъ и какъ ще дойде тоже безъ паспортъ?

— Той дойде тукъ съ чуждъ паспортъ.

— Дошълъ, или ще дойде съ чуждъ паспортъ?

— Дойде и каза, че е дошълъ безъ паспортъ.

— Че като дойде безъ паспортъ, ще пострадатъ коститѣ ви. Да се опасявалъ трѣбовало да има паспортъ. Трѣбовало това.

— Не зная какъвъ е закона, но зная, че безъ паспортъ не може.

— Ако го уловятъ безъ паспортъ вашитѣ кости ще страдатъ ли?

— Не зная, но него ще арестуватъ.